

Ved udstedelsen af værdipapirer med ubestemt løbetid samt ved modtagelsen af andre kapitalindskud skal det af de pågældende værdipapirer og indskudsdokumenter fremgå, at pengeinstituttet kan udskyde betaling af renter på værdipapirerne eller kapitalindskuddet.

Derudover skal det fremgå af værdipapirerne og indskudsdokumenterne, at det i pengeinstituttet indestående beløb og ikke betalte renter både skal kunne anvendes til dækning af tab, såfremt pengeinstituttet skulle komme i en likvidations- eller konkurssituation, og såfremt pengeinstituttet skulle befinde sig i en rekonstruktionssituation.

Det er desuden en betingelse, at långiveren reelt har indbetalt det på værdipapirerne eller indskudsdokumenterne pålydende beløb, idet alene det faktisk indbetalte beløb kan medregnes som supplerende kapital.

Endelig er der alene for de kapitalindskud, der har fast løbetid, foreslået en nedtrapningsordning for det beløb, der kan medregnes som supplerende kapital. I det tredje sidste år inden den aftalte forfaldsdato kan der således kun medregnes 75 pct. af den oprindelige kapital, i det næstsidste år kan der kun medregnes 50 pct. og i det sidste år kan der kun medregnes 25 pct.

I stk. 1, 2. pkt. bemyndiges Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om, hvornår og hvordan kapitalen kan nedskrives i en rekonstruktionssituation, samt om fastsættelse af nedskrivningsbeløbets størrelse.

Stk. 2 fastsætter regler for ansvarlig indskudskapital. Betingelserne nr. 1-4 og 7 svarer til egenkapitaldirektivets art. 4, stk. 3, og til de nugældende regler for ansvarlig indskudskapital. Ifølge nr. 5 og 6 må den ansvarlige kapital maksimalt udgøre 40 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til § 21a, stk. 3, og det totale beløb af ansvarlig indskudskapital og supplerende kapital må ikke udgøre mere end 100 pct. af den således opgjorte kernekapital. Disse betingelser er en følge af egenkapitaldirektivets art. 6, stk. 1, dog således at den nugældende grænse for ansvarlig indskudskapital på 40 pct. opretholdes i modsætning til egenkapitaldirektivets maximale grænse på 50 pct. Betingelsens nr. 8 svarer til den nugældende lovs § 22, stk. 7.

Til nr. 23

Ændringen er alene en sproglig omformulering. De nuværende grænser beregnes på grundlag af egenkapitalen. Ordet egenkapital foreslås derfor ændret til kernekapital og opskrivningshenlæggelser, som svarer til det nugældende egenkapitalbegreb. Der er således hverken tale om en skærpelse eller en lempelse af engagementsgrænserne.

Til nr. 24

2. samordningsdirektivs art. 12 fastsætter bl.a. en grænse på 15 pct. for besiddelse af kvalificerede andele i et enkelt selskab og en totalgrænse på 60 pct. for alle sådanne besiddelser.

Stk. 1 opretholder den nugældende grænse på 15 pct. for både kvalificerede andele og ikke-kvalificerede andele i et enkelt selskab, idet dog undtagelsen for investeringsforeningsandele foreslås ophævet. Denne ophævelse er nødvendiggjort af 2. samordningsdirektiv.

Samtidig skal det bemærkes, at der reelt kan blive tale om en udvidelse, idet beregningsgrundlaget er den ansvarlige kapital, som indeholder flere elementer end det nugældende egenkapitalbegreb. Ved beregning af 15 pct. grænsen anvendes den ansvarlige kapital uden fradrag i henhold til § 21a, stk. 10.

Til nr. 25

Som en nydannelse foreslås det i overensstemmelse med 2. samordningsdirektiv, at et pengeinstituts samlede beholdning af kvalificerede andele, skal ligge indenfor en totalgrænse på 60 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital før fradrag i henhold til § 21a, stk. 10. Kvalificeret andel defineres som i § 7b, stk. 2, jf. bemærkningerne til nr. 14.

Derudover foreslås der en udvidelse i stk. 2, hvor efter et pengeinstituts samlede beholdning af kapitalandele ikke må overstige 75 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital mod den nugældende lovs 75 pct. af et pengeinstituts egenkapital. Ved opgørelse af et pengeinstituts totale beholdning af kapitalandele, medregnes ikke kapitalandele, der fradrages ved beregning af den ansvarlige kapital, jf. § 21a, eller kapitalandele i selskaber, som konsolideres sammen med pengeinstituttet. Denne liberalisering skal ses som led i et almindeligt ønske om at kunne tilføre risikovillig kapital til erhvervsvirksomheder.

Hvor stor pengeinstitutternes udvidelsesmulighed bliver, afhænger af, hvor meget supplerende kapital de optager. Så længe de ikke har afviklet deres nuværende ansvarlige indskudskapital, vil de maksimalt kunne optage supplerende kapital på 60-65 pct. af deres egenkapital, idet summen af den ansvarlige indskudskapital, der ultimo 1988 for hele bank- og sparekassektoren udgjorde ca. 35 pct. (maksimumgrænsen er 40 pct.), og den supplerende kapital maksimalt må udgøre 100 pct. af egenkapitalen. Hertil kommer, at prisen for den supplerende kapital må antages at blive relativt højere end prisen for aktiskapitaludvidelse, da den supplerende kapital ingen indflydelse har, men hæfter på lige fod med aktiekapitalen. Pengeinstitutternes interesse i at optage supplerende kapital må derfor antages at være begrænset.